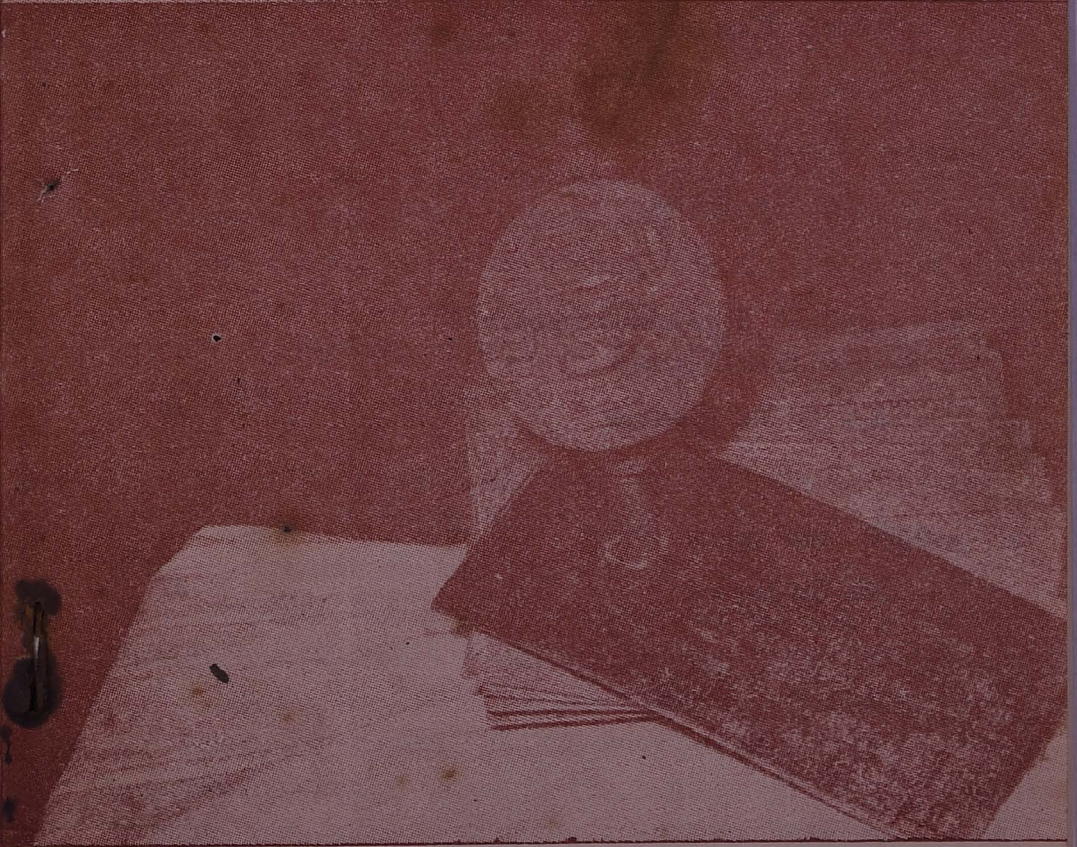

கல்ஷெவட்டு

திருவள்ளுவராண்டு 2024 (ஸ்ரீ முக ஆண்டு) வைகாசித் திங்கள்

முதலாம் இராசேந்திரனின் எசாலம் செப்பேடு. கி.பி. 1037.

காலாண்டிதழ் - 38 (1993, மேத் திங்கள்) விலை ரூ. 1-50
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

உள்ளே

பக்கம்

1. SUBMERGED LAND OF TAMILAGAM

— NATANA. KASINATHAN

... 1

2. EASALAM COPPER PLATES OF
RAJENDRA CHOLA-I

— NATANA. KASINATHAN

... 9

3. பெரிய பட்டினம்

— புலவர் செ. இராசு

... 23

4. சோழமாதேவி திருக்கைலாயமுடையார்
கோயில் அமைப்புமுறை

— ஸ்தபதி வே. இராமன்

... 30

5. தளிஞ்சி - கள ஆய்வு

— வெ. வேதாசலம்

... 37

SUBMERGED LAND OF TAMILAGAM

NATANA. KASINATHAN

Director, Department of Archaeology

Paper presented in the seminar on 'The Ports of Tamilagam' held at Poompuhar on 14,15-02-1993

According to Wegener the entire land area of the world was once formed a single continent. Later it was split into two, one consisting all the present continents situated on the northern hemisphere, the other consisting of all the continents situated on the southern hemisphere due to the Lunar and solar gravitational pull and violent processes taking place deep inside the earth. During ice melting period, some portions of the southern continents as well as the northern continents were submerged under sea.

Hence it is obvious that in all the continents some parts of them have been swallowed by sea. The geologists of the period of 19th and early 20th centuries had put forth a few enchanting theories stating that the South America, Africa, India, Srilanka, and Australia were once formed into a single continent and due to the inundation, the present countries had been seperated from one another in course of time. They believe even now that there are some mountains and landscaps lying under sea just adjacent to the southern tips of India and Srilanka known as 'GONDWANA' continent. They also went to the extend of stating that this area was inhabited by Lemurs who were the ancestors of the Homosapiens. In

support of this theory they illustrate that they have discovered some of the skeletons of the Lemurs and the Homosapiens, the ancestors of the present human beings.

“In a recent monograph, *The Nature of the Earth and the Origin of Man*, the Soviet author Y. Reshetov convincingly shows, on the basis of the latest findings in geology, paleontology and paleoanthropology that Lemuria, the eastern part of Gondwana land, played a very important part in the development of early man. Reshetov believes that about 100 million years ago Lemuria apparently occupied the region of what is now called the Mid-Indian Rise of the Indian Ocean, including all the landscap of archipelagoes, Madagascar, Ceylon, the Indian subcontinent and the half region of the Arabian sea.

The continent of Lemuria was a lowland ever-grown with densetropical forests and bordered by volcanic mountain chains on the south-east, south north. It provided favourable conditions for the rise and successful development of a new order of mammals, small animals that lived in trees and fed on insects. Gradually these animals became larger and through the development of keener eyesight and more tenacious claws, which changed into an organ that could seize things, into a hand, they acquired skill in climbing trees. Thus it was that the first primates, the Lemurs or half monkeys appeared on the scene between approximately 100 million and 70 million years ago”.¹

There is a legend in Tamil literature called ‘IRAIYANAR KĀLAVIYAL URAI’ stating that there was a land towards the south of the present

Kanyakumari. In that land there were cities known as South Madurai and Kapadapuram. It is mentioned that the first meet of learned poets was held and composed a number of scholarly works at South Madurai. This meet is said to have presided by one Iraiyanar a Tamil poet. The second meet was held at Kapadapuram due to the submersion of Thenmadurai, i.e. South Madurai. In this meet also the poets are said to have presented a number of new poetical works. This city had also met the same calamity. Therefore poets had to meet at the North Madura which was the capital of Sangam Pandyas. This meet was presided over by Agathiyar the preceptor of Pandyas. Tolkappiyam, a grammatical work is said to have composed in this meet. From the foregoing narration it is an unassailable fact that a considerable part of land beyond the present Kanyakumari was swallowed by sea. This calamity is deeply lamented in the later works like Silappathikaram,

பஃருளி ஆற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள”

(சிலம்பு 11:28 - 22)

narrating the sorrowful incident of the submersion of the river called Pahruli, with many mountains and Kumarikkodu, happened some thousands of years ago.

In the Ceylonese Chronicles Dipavamsa, Mahavamsam and Rajavali, it is mentioned that the sea erosions were held in three times, the first in 2387 B.C. the 2nd in 504 B.C. and the 3rd in 306 B.C.² On the basis of this reference some scholars have attempted to date the submersion of Kumarikandam to 4th century B.C.³ But considering the occurrence of flora and fauna in the submerged Gondwana land it is

believed by the geologists that the submersion of this part might have taken place thousands of years ago. So the Kumarikkandam might have been swallowed at least before a few thousands of years ago. If the submerged land of Kumarikkandam is explored thoroughly by deploying the sophisticated equipments, it would be possible to locate some of the artefacts belonging to those ancient periods. In recent years, it is gathered from the fishermen of the Kanyakumari and the nearby hamlets of the sea coast that they are meeting with some of the iron as well as stone objects. They also say that in some places under sea their nets are being torn due to obstruction of some objects. The Marine Archaeologists who are engaged in other parts of India may try to explore this part also and it is possible that they could get some interesting artefacts that could throw more lights on the submersion of Kumarikkandam.

The other town that is mentioned to have been submerged in Tamilnadu is Poompuhar, the celebrated capital and the port city of Sangam Cholas. It was situated on the place where the river Kaveri empties its water in the Bay of Bengal. Poompuhar is said to have been divided into three major divisions. viz. Maruvurppakkam, Pattinappakkam and Nalangadi.

Settlements of foreign merchants who used ships for their commercial purpose, streets of vendors who were selling spices, perfumes and flowers, habitation of weavers who were manufacturing cloths by silk, hair and cotton, wide streets of those who sold precious stones, streets of shops which sold grains, artisans musicians, artistes sculptors and fishermen were located in Maruvurppakkam.

In Pattinappakkam, the temples dedicated to Siva, Arumugan, Vishnu, Baladeva, the palace building and the adjoining big streets where the residences of royal personages, military officials, wealthy merchants, cultivators and the performers of classical arts were situated.

Since Nalangadi was located in a natural grove, in between Maruvurppakkam and Pattinappakkam it was easily accessible both by the residents of those two divisions.

In addition to these three major divisions there were number of rivers, gardens like Ilavantikaiccolai, Uyyavanam, Kaveravanam, Campapativanam and Uva-vanam and Manrams such as Vellidaimanram, Ilanji-manram, Pavaimanram, Nedungalmanram. The war trophies like Toranavayil (Gateway) and Muthuppandal (Pandal made of pearls), brought from various other regions were also placed in prominent places.

The part of this city is described as very busy and crowded during chola period. The merchandise exported were stamped with tiger emblom indicating that they were from the Chola country. Merchants from all parts of India and from South East Asia thronged at this city seeking marketing for their commodities. Articles from Ganges region, food products from Ceylon and spices from Java had been imported. Not only the merchants but also the artisans of different regions such as Avanti, Magatham and Maratta had also gone over here to create a number of religious edifices dedicated to various gods and secular buildings for royal personages.

The legend says that the city was submerged due to non-observance of Indira Festival which was held every year in the month of April.

On the analysis of the artefacts unearthed by the land excavation it is found that the entire city was not swallowed by the sea. A part of the city is still covered by the land. In the hymns of saiva saints and in the inscriptions of medieval chola period this city Poompuhar is mentioned as a hamlet of Pallavaneechuram. Therefore it is true that at least a part of the city might have been in existence even in 9th-10th century A.D.

The excavations were conducted by the Archaeological Survey of India on the shore of Kaveripoompattinam in the year 1966.⁴ It is found that there are some foundations of a Vihara at Melaiyur, a water reservoir at Vanagiri and a wharf at Keelaiyur.

The literature that are giving graphic account of the city are Pattinappalai, Silapathikaram and Manimekalai. Pattinappalai is dated to earlier period than Silapathikaram and Manimekalai. From the references found in these literature it is presumed that the submersion might have taken place not only in one time but in different times. Hence the earliest city of Poompuhar might have been extended upto about 5kms. seaward of the present Poompuhar. The creation of the second city might have taken place due to the inundation and it could be dated to 3rd century B.C. as the wooden post found in front of the wharf at Keelaiyur is dated to 3rd century B.C. with the help of Carbon 14 dating method. This wharf is now found about 1.km. landward on the shore. It shows clearly that the sea might have transgressed upto the wharf during 3rd century B.C. As the sea receded from land where the wharf is now found, the first submersion which had happened in still earlier period should have inundated upto the present wharf and receded in course of time

towards east making to emerge land for a kilometre west of the present sea shore.

Hence it could be presumed that the first submersion of Poompuhar may have taken place in 504 B.C. while the second submersion in 306 B.C. The wharf of Keelaiyur should have belonged to the second submersion period.

In order to find the actual nature of the submersion of the city, off the shore, exploration was started by deploying the side scan sonar, Echo sounder and Magnetometer in the year 1981 by the Tamilnadu State Department of Archaeology in association with the National Institute of Oceanography. This survey revealed some tangible results on the grounds showing three peaks measuring about 2 to 3 metre height submerged in the sea. After scrutiny the National Institute of Oceanography had suggested for undertaking an intensive exploration by sending divers into the sea. Hence in the year 1991, the State Department of Archaeology and the National Institute of Oceanography had begun their intensive survey off the shore of Poompuhar. During their operation they were able to locate some interesting structural remains as well as a ship wreck under the sea about 70 ft. to 80 ft. depth and about 4.5 kms. seaward of Poompuhar. On examination of the ship wreck it is found that the ship was loaded with ingots which are bearing the legend W. Blacket written in English script on one side and the year 1791 on some ingots and 1792 on some other ingots. It is clear that the ship wreck might have occurred either in the year 1792 or after. In another place called Karayappar, a big structure probably of sangam age had been spotted out. This structure appears to be in

apsidal shape facing to north. The thickness of the walls appear about one to two metres at some places and about five to six metres at a few points. The total length of the structure is about 20 metres and the width about 15 metres. Hence the total area of the structure comes about 300 sq. metres.⁵

It would be an interesting discovery if it is a man made structure belonging to Sangam age. To confirm this point, more intensive survey is being carried out. The second phase of this exploration may throw more welcome light on the plan of the old city of Poompuhar. If the entire part of the submerged city is located, the plan of the city, material of the structures, the method of architecture, and the aesthetic sense of the ancient people will all be made known. We hope that the second phase exploration would be a successful one for understanding the full details of the glorious city.

-
1. The origin of continents and Ocean Basins.
 2. J. E. Tennent.
 3. K. Appadurai.
 4. Indian Archaeology-A-Review-1966-67.
 5. Natana. Kasinathan, Under sea exploration off the shore of Poompuhar (Pub. 1992).

EASALAM COPPER PLATES

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

163. ம் நாட்டி அறவோலை செய்த பனையூர் நாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீராஜராஜச்சருப்
164. பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடையார் சர்வசி வபண்டி
165. தர் எடுப்பித்தரு(ளிய) திருக்கற்றனித் திருவிராமீஸ்வர முடைய மாதேவர்க்கு வே
166. ண்டும் நிவந்தங்களுக்கு இறுப்பதாக தேவதாநமாக பனையூர் நாட்டுத் தநி
167. யூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலமும் இந்நாட்டு வாவ லார் நாட்டு ஜனநாதச் சருப்பே
168. பதிமங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்து தத்தங்களில் தத்துற வாய் வேறளந்த நன்னாடும் ஏர்
169. ப்பாக்கமுமான விக்கிரமசோழநல்லூர் என்னுந் திருநாமத் தால் வரியிலிட்ட ஊர்களில்
170. நன்நாட்டுக்கு வடகீழ்முலை ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து ராஜகுளாமணி வாய்க்கா
171. லுக்கு தெற்கு ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் எல்லை க்கு மேற்கு தெற்கு நோக்கிச்
172. சென்று ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து வடக்கில் ஏரிக்குப் பாயும் சிற்றாறு வடகரை
173. புழுதிபாடு முக்கோல் நீக்கி இச்சிற்றாறு தன்கிடையே இழிந்தேறித் தென்கரை புழுதி
174. பாடு முக்கோல் நீக்கி தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஈங்கை நின்ற புற்றுக்குக் கிழக்கு இரு
175. கோலற்ற கொத்தமே வுற்றுக் கிழக்கு நோக்கிக் களர் புற்றுக்குத் தென்னருகே சென்று கி

176. முக்கு நோக்கி அழிஞ்சில் மேடேயுற்றுக் கிழக்கு நோக்கிச் சென்று புன்கமேட்டுக்கே
177. உற்று தென்கிழக்கு நோக்கி சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப் பேதிமங்கலத்
178. து ஸ்ரீராஜராஜ விண்ணகர் உய்யக்கொண்ட தேவர் நிலத்து மேலெல்லை
179. யே உற்று தெற்கு நோக்கிச் சென்று மூன்றாங் கண்ணாற்றுத் தென்னெல்
180. லை முடிந்த இடத்தே உற்று இதனுக்குத் தெற்கு ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கல
181. த்தார் எல்லைக்கு மேற்கு தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தா
182. ர் வடக்கின் ஏரிக்கு நீர் பாயும் வாய்காலுக்கு வடக்கு முக்கோலற்ற கொத்தமேயுற்று
183. இவ்வெல்லையே மேற்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து
184. ப்பிடாளை பெரும்பாக்கத்துக் கீழெல்லையே யுற்று இன்னும் இவ்வெல்லைக் கீழா
185. சறுதியே வடக்கு நோக்கிச் சென்று ஐநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து வடக்கில் ஏரிக்கு

பதினோராம் ஏடு முன் பக்கம்

186. நீர் பாயும் சிற்றாறு தென்கரை முக்கோல் விட்டு இச்சிற்றாறு தன்கிடையே இழிந்தேறி வ
187. டகரை முக்கோல் விட்டு இதன் வடக்கு இன்னும் பெரும் பாக்கத்து கீழ்எல்லை ஆசறுதிதே
188. யய் வடக்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து திருஅம்பலமுடை

189. ய மாதேவரும் திருமாலிருஞ்சோலை விஷ்ணு¹க்களும் உள் ளிட்ட தேவர்கள் நிலத்து தென்வர
190. ம்பே உற்று இவ்வரம்பே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று இவ் வெல்லைக் கிழாசறுதியே உற்று
191. இன்னும் இவ்வெல்லைக் கிழாசறுதியே வடக்கு நோக்கிச் சென்று ரா¹ஜகுளா
192. மணி வாய்க்காலே உற்று இன்னும் இராஜகுளாமணி வாய்க் காலே கிழக்கு
193. நோக்கிச் சென்று முன்பு துடங்கின இடத்தே உற்றது ஏர்ப் பாக்கத்துக்கு வட கீ
194. ழ் முலை திருவாமாத்தூரார்¹ நிலத்தில் ஜனநாதச்சருப்பேதி மங்கலத்தார்க்கு நீர் பா
195. யக் கல்லின வாய்க்காலுக்கு² தெற்கு ஜனநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து எல்லைக்கு மேற்கு
196. தெற்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து திருவாய்ப்பாடித் தேவர் நில
197. த்து வட எல்லையில் நிகரிலி சோழ வாய்காலே உற்று இவ்வாய்க்காலே மேற்கு நோக்கிச் டெ
198. சன்று ஜெ¹யங்கொண்ட சோழ வதியே உற்று இவ்வதியே தெற்கு நோக்கிச் சென்று நத்தத்தின் நடு
199. வே போன பழ வாய்க்காலுக்கே உற்று இவ்வாய்கா²லே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று திருமா

பதினேரராம் ஏடு பின்பக்கம்

200. லிருஞ்சோலைத் தேவர் நிலத்து மேல்வெல்லையே உற்று இவ்வெல்லையே தெற்கு
201. நோக்கிச் சென்று இத்தேவர் நிலத்து வடவாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே மேற்கு

202. நோக்கிச் சென்று முதற்க்கண்ணாறே உற்று மேற்க்கு நோக்கிக் கருணாகர பிரியதேவர் நிலத்துக் கீ¹
203. ழாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே வடக்கு நோக்கி² சென்று திருவாய்ப்பாடி தேவர் நி
204. லத்துக் கீழாசறுதியே உற்று இவ்வெல்லையே வடக்கு நோக்கிச் சென்று நிகரிலிசோழ
205. வாய்க்காலே உற்று இன்னும் ஜயங்கொண்ட சோழவதியே தெற்க்கு நோ
206. க்கிச் சென்று ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் ராஜேந்திர சோழ வாய்க்காலி
207. ல் வடகரையே உற்று இவ்வாய்க்கால் வடகரையே மேற்க்கு நோக்கிச் சென்று
208. ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தார் கீழெல்லையே உற்று இவ்வெல்லையே வட
209. க்கு நோக்கிச் சென்று இவ்வெல்லை வடவாறுதியே உற்று இவ்வெல்லை வடவாசறுதியே மே
210. ற்க்கு நோக்கிச் சென்று திருவாமாத்தூர் எல்லையே உற்று இவ்வெல்லை கீழாசறுதியே வ
211. டக்கு நோக்கிச் சென்று ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத் தார் நிகரிலி சோழ வாய்க்காலே உற்று
212. இவ்வாய்க்காலே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று ஜெயங்கொண்ட சோழ வதியே உற்று இவ்வதியே வ
213. டக்கு நோக்கிச் சென்று திருவாமாத்தூரார் நிலத்தில் ஜந நாதச் சருப்பேதி மங்கலத்தா

பன்னிரெண்டாம் ஏடு முன் பக்கம்

214. ற்க்கு நீர்பாயக் கல்லின வாய்க்காலே உற்று இவ்வாய்க்காலே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று மு

215. ன்பு துடங்கின இடத்தே உற்றது ஆக இவ்விசைத்த பெரு நான்கெல்லை யுளகப்பட [நீ]
216. ர்நிலமும் புன்செய்யும் ஊரும் ஊரிருக்கையும் ஸ்ரீகோயில் களுந் திருமுற்றங்களுந் மனை
217. யும் மனைப் படப்பையும் கடையுங் கடைத் தெருவும் கம்மாண சேரியும் பறைச்சேரியு
218. ஞ் சுடுகாடும் படுதுறையும் மன்றும் கன்று மேய் பாழும் குளமும் கொட்டகமும் கிடங்
219. கும் கேணியும் புற்றுந் தெற்றியும் காடும் பீடிலிகையும் கல்லும் களரும் உவ
220. ரும் ஆறும் ஆறிடு படுகையும் ஓடையும் உடைப்பும் ஏரியும் ஏரி நீர்² கோப்
221. பும் மீன்பயில் பள்ளமும் தேன்பயில் பொதும்பும் மே நோக்கிய மரமு
222. ம் கீணோக்கிய கிணறும் உள்ளிட்டு நீர் பூசி நெடும்பர¹ம் பெறிந்து உடும்பே
223. றாடி ஆமை தவழ்ந்த தெவ்வகைப்பட்டதும் உண்ணிலம் ஒழி னின்றியே காரா
224. ண்மை மீய்யாட்சியும் மிகுதிக் குறைமையும் உள்ளடங்கப் பனையூர் நாட்டு தனியூர் ஸ்ரீரா
225. ஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடை யார் சர்வசிவ பண்டிதர் எடு
226. ப்பித்தருளின திருக்கற்றளித் திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர்(ர்)கு தேவதானமாகப் பெற்
227. றதற்க்கு பெற்ற விவஸ்தை இவ்வூர் நிலத்துக்கு நீர்க் கீந்தவாறு வாய்க்கால் கல்லிப் பாச்ச
228. வும் வாரவிடவும் பெறுவதாகவும் இவ்வூர்க்குப் புறவூர் நிலத் தாறுபோ¹ந்து இவ்வூர்

பன்னிரெண்டாம் ஏடு பின் பக்கம்

229. க்கு நீர்க்கீய்ந்தவாறு ஆற்றுக்காலும் வாய்க்காலும் குமிழி
களாலும் ஓடைகளாலு
230. ம் உடைப்புக்களாலும் முன்பு நீர்பாயும் முறைமை மேநடை
நீர்பாயவும் வாரவும்
231. பெறுவதாகவும் இவ்வூர் வாய்க்கால்கள் அன்னியர் குறங்
கறுத்துக் குத்தவும் குற்றே
232. றத்தமிடமும் கூடை நீர் இறைக்கவும் பாலி பாய்ச்சவும்
விலங்கடைக்கவும் பெறாதிதாக
233. வும் சென்னீர் பொதுவினை செய்யாதிதாவும் அன்னீர்
அடைத்துப் பாச்சப் பெறுவ
234. தாகவும் இவ்வூர் ஏரிக்கு நீர்க்கோக்குமளவும் கோக்கத்
தங்கள் நிலத்தில் க
235. ரையட்டிக் கொள்ள பெறுவதாகவும் சுட்டோட்டால் மாட
மாளிகை எடுக்கப்
236. பெறுவதாகவும் துரவு கிணறு இழிச்சப் பெறுவதாகவும்
காவுந் தெங்கும் க
237. முகும் பனையும் பிலாவும் மாவுந் தமனகமும் இருவேலியும்
செண்பகமு
238. ம் செங்கழுநீரும் உள்ளிட்டுப் பல்லுருவில் பயன் மரம்
இடப் பெறுவத
239. றாகவும் பெருஞ் செக்கிடப் பெறுவதாகவும் இவ்வூர் எல்லை
வட்டத்துப்பட்ட தெங்கும் பனை
240. யும் ஈழவர் ஏறப்பெறாதிதாகவும் இப்படி பெற்ற விவஸ்தை
யோடும் பெற்ற பரியாரம்
241. நாடாட்சியும் ஊராட்சியும் வட்டி நாழியும் பிதா நாழியும்
வண்ணாரப்பாறையும் கண்ணால

242. க் காணமும் இடைப்பாட்டமும் குசக்காணமும் தறி இறையுந்
தட்டார்ப் பாட்டமும் தட்டழிப்பா
243. ட்டமும் ஈழப்பூட்சியும் மன்றுபாடும் மா¹விறையும் தீய்ளரியும்
விற்ப்பிடியும் வால

பதின்மூன்றாம் ஏடு முன்பக்கம்

244. மஞ்சாடியும் நல்லாவும் நல்லெருதும் நாடுகாவலும் ஊடு
போக்கும் இலைக் கூலமு
245. ம் நீர்க்கூலியும் உல்கும் ஓடக்கூலியும் உட்ப்பட்டு கோத்
தொட்டுண்ணப்பாலதெவ்வ
246. கைப்பட்டதுங் கோக்கொள்ளாதேய் இத்தேவர் கொள்ளப்
பெறுவதாகவும் இப்படி
247. பெற்ற விவஸ்தையோடும் பரியாரத்தோடும் பணையூர்
நாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீராஜராஜச்சுரு
248. ப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாகை எய்தாரில் உடையார் சர்வசிவ
பண்டிதர் எடுப்பித்தரு
249. ளின திருக்கற்றளி திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர்க்கு
யாண்டு பதினைஞ்சா
250. வது முதல் தேவதானமான¹ பணையூர் நாட்டு நன்னாட்டு
ஏர்ப்பாக்கமுமான வி
251. க்கி(ர)ம சோழநல்லூர் பிடிசூழ்ந்து பிடாகை நடந்து
கல்லுங்களளியும் நா
252. ட்டி அறவோலை செய்து குடுத்தோம் பணையூர் நாட்டு
நாட்டோம் இப்பரிசு
253. இந்நாட்டாரோடுங் கூடிநின்று எல்லை தெரித்துப் பிடி
நடப்பித்துக் கல்லுங்
254. கள்ளியும் நாட்டுவித்து அறவோலை செய்வித்துக் குடுத்தேன்
காஞ்சிபுரத்துத் திருமுக

255. வாராச்சிக்களத்து பட்டன் ஸ்ரீவானவன் மாதேவிச்சருப் பேதி மங்கலத்துக் கண்டேற்று
256. ஸ்ரீகிருஷ்ண பட்டநென் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்பரிசு இந்நாட்டு நாட்டாரோடும் உட நின்
257. று பிடிசூழ்வித்தேன் புரவுவரிதிணைக்கள நாயகம் கணிச்சை பாக்க முடையான் அரங்க
258. ன் பணிச்சையேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்

பதின்மூன்றாம் ஏடு பின் பக்கம்

259. லுங் கள்ளியும் நாட்டி அறவோலை செய்து குடுத்தோம் பணையூர் நாட்டு ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்
260. பேதி மங்கலந்தண்டுகின்ற உடுத்தார் உடையான் என்பான் பூரனேன் இவை என் எழுத்தென்
261. றும் இப்படி அறிவேன் துறவியான குஞ்சிரமல் லச் சருப்பேதி மங்கலத்து ஆரிதன் மாத
262. வன் தேவநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர்க்காஸ்யபன் சங்கரன்
263. தியம்பகநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர்² கௌதமன் திருவரங்க
264. ன் திருமாலிருஞ்சோலையேன் இவை என் எழுத் தென்றும் இப்படி அறிவேன்
265. ஆரிதன் சுவாமி சடையேநேன் இவை என் எழுத் தென்றும் பணையூர் நாட்டு நாட்
266. டார்க்குச் சமைந்து பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லுங் கள்ளியும் நாட்டி அ
267. றவோலை செய்து குடுத்தேன் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்து கரணத்த

268. ான் நக்கன் அண்ணாமலையான நாங்கூர்ப் பெருங்
காவதியேன் இவை என் எழு
269. த்தென்றும் இப்படி அறிவேன் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி
மங்கலத்து ஸ்ரீமதுராந்தகச் சேரி பச
270. லைஐய்யந் நாராயணநென் இவை என் எழுத்தென்றும்
இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீலோ
271. கமாதேவிச்சேரி மந்திரத்து நாராயணக் கிரமவித்தனேன்
இவை யென் எழுத்தென்றும் இப்
272. படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீ பெரிய வானவன் மாதே
விச்சேரி செம்புறை திருவிக்கிரமன் பரமே
273. ஸ்வரபட்டநென் இவை என்னெழுத்தென்றும் இப்படி
அறிவேன் இவ்வூர்² ஸ்ரீஉத்த(ம) சோழச்

பதினான்காம் ஏடு முன்பக்கம்

274. சேரி வானவன் மாதேவி நாராயணந்¹ சீராமநேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்படி அறி
275. வேன் இவ்வூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சேரி (க்குலகுத்தி²செ)ட்டகான
க்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழு
276. த்து என்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீசோழகுல
சுந்தரிச்சேரிக் காராஞ்சி சீராகவக் கிரம
277. வித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் ஸ்ரீவானவன் மாதேவிச்சே
278. சரி இருங்கண்டி ஸ்ரீமாதவபட்டநேன் இவை என் எழுத்தென்
றும் இப்படி அறிவேன் இவ்
279. வூர் ஸ்ரீஅருமொழிதேவச்சேரி மருதூர் பாலாசிரியன் சேந்
தன் அரியரநென் இவை என் எழுத்
280. தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீபஞ்சவன் மாதேவிச்
சேரி அம்பி

281. க்குரவசரிமாதவகரிம* வித்தநேன் இவை எந் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவே
282. ன் இவ்வூர் ஸ்ரீசேரகுலகுளாமணிச்சேரி துவேதை கோம புறத்து கேரள
283. பூதிக்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூ
284. ர் ஸ்ரீசுந்தரச் சோழச்சேரி வெண்ணச்செட்டுக் கனகவாமிப் பட்டநேன் இவை எ
285. ன் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் ஜனநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து
286. உத்தமசோழச்சேரி தள்ளாமாற நாராயணநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறி
287. வேன் இவ்வூர் ராஜசுந்தரிச்சேரி ஆத்துக்கூர்¹ சங்கணக் கிரமவித்தனேன் இவை என் எழுத்தெ
288. தன்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் கங்கை கொண்ட சோழச்சேரி எ¹நலூர் ஸ்ரீராமக்கிரம
289. வித்தனேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ராஜராஜச்சேரி கொளா¹
290. வி¹ கேசவக்கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஜநநா
291. தச்சேரி குண்டுர் நத்தி பெருமான் கிரமவித்தநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி

பதினான்காம் ஏடு பின் பக்கம்

292. அறிவேன் இவ்வூர் விக்கிரம சோழச்சேரி தாழன் பட்டயக் கிரமவித்தநேன் இவை என் எழு

293. த்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஸ்ரீசோழகேரளச்
சேரி அரசுர் நாராயணன் சூரிய
294. தேவநேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் சோழ பாண்டிய
295. ச்சேரிக் கிளிநல்லூர் ஆதாங்கி ஈஸ்வர பட்டனேன் இவை
என் எழுத்தென்றும் இப்படி அ
296. றிவேன் இவ்வூர் மதுராந்தகச்சேரி ராயுர் பூதிசன்ம பட்ட
னேன் இவை என் எழுத்தென்றும்
297. இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் முடிகொண்டசோழச்சேரி
குரவசரி நாராயணதேவக் கிரம சோ
298. மயாஜியேன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன்
இவ்வூர் ரா
299. ஜேந்தரசோழச்சேரிக் கோம்புரத்து திருவெண்காடக் கிரம
வித்தநேன் இவை
300. என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் திருவாமாத்தூர்
வெள்ளாளன் வெ
301. [ணி] கிழான் ஆமாத்தூர் அண்ணாமலையேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்
302. படி அறிவேன் இவ்வூர் கவிசிகன் அமுதன் பாக்கரநேன் இவை
என் எழுத்
303. தென்றும் இப்படி அறிவேன் இவ்வூர் ஆத்திரையன் வெண்
காடன் மொடநே
304. ன் இவை என் எழுத்தென்றும் இப்படி அறிவேன் இந்நாட்டுப்
'பொய்கை நாட்டு அருமொழி
305. தேவபுரத்து வியாபாரி கருக்கனட்டநேன் இவை என் எழுத்
தென்றும் இப்படி அறி
306. வன் இவ்வூர் வியாபாரி கலியன் கோவிந்தநேன் இவை என்
எழுத்தென்றும் இப்படி

307. அறிவேன் இவ்வூர் வியாபாரி என்பான் சூரி[ய்]யநேன் இவை
என்னெழுத்தென்றும் இ[ப்]
308. படி அறிவேன் இந்நாட்டு வாவலூர் நாட்டு தேவதானங்
கொண்டோஞ்சி வெ[ள்]

பதினைந்தாம் ஏடு முன்பக்கம்

- 309 ள[ாள]ன் ஆர்காடு கிழான் பட்டாலகன் கண்டநேன் இவை
என் எழுத்தென்றும் இப்படி
310. [அறி]வேன் இவ்வூர் வெள்ளாளன் மாதேவன் சுந்தரநேன்
இவை என் எழுத்தென்றும்
311. [இப்]படி அறிவேன் இவ்வூர் வெள்ளாளன் சாத்தனா
ருடையான்
முகத்தைதளியநாச்சநே
312. [ன்இ]வை என் எழுத்தென்றும் புகுந்தபடியே வரியிலிட்டு
கொள்கவென்று உய்யக்கொண்டா
313. ற் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச் சருப்பேதி
மங்கலத்து நாரக்கண்மாராயன் ஜனநாதநாரான ரா
314. ஜேந்திர சோழ பிரம்மமாதிராஜர் ஏவ இவர் ஏவினபடியே
சுட்டத்து அதிகாரிகள் ஜயங்கொண்ட சோ
315. முமண்டலத்து காலியூர்² கோட்டத்து காலியூர் நாட்டு உக்கலு
டையார்க் குமாரகாளன் வாசுதேவநா
316. ரான அதிசய சோழ மூவேந்தவேளாரும் உய்யக்கொண்டார்
வளநாட்டு விளைநாட்டு அரைகு
317. ற் உடையான் அறிவாளந் கயிலாயத்தாரான குமர விச்சாதர
மூவேந்த வேளாரும் இராஜே
318. ந்தர சிங்க வளநாட்டு திருவிந்தனூர் நாட்டு அரிந்தமன்
நல்லூர் உடையார் நீ¹லன் வெண்காடநா

319. ரான¹ கண்டராதித்த மூவேந்தவேளாரும் விடை அதிகாரிகள் உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டுத் தி
320. ருவமுந்தூர் நாட்டு மாந்தைகிழார் மாறன் மனநிலையரான நித்த வினோத மூவேந்தவே
321. ளாரும் க்ஷத்ரிய சிகாமணி வளநாட்டு வேளா நாட்டு சிறு கூற்றுநல்லூர்கிழவர் கொல்லை புத்தநாரான உத்த
322. ம சோழப்பல்லவரயரும் ஏவ¹ புரவுவரி திணைக்களத்து கண் காணி ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டல
323. த்து எயிற்க் கோட்டத்து அம்பி நாட்டு சிற்றரிய¹ லுடையான் திருப்பொரி திருவேங்கடமும் நெற்குப்பை
324. ப உடையான் அம்பலவன் கணவதியும் புரவுவரி திணைக் களம் ராஜராஜ பாண்டி நாட்டு ராஜேந்த்ர
325. சோழ வளநாட்டு தென்களவழி நாட்டு வேம்பற்றூர் உடையான் வேங்கடவன் ஆடவலானு
326. ம் ஜெயங்கொண்டசோழ மண்டலத்துத் திருமுனைப் பாடி ஆன்முர் நாட்டுக் கணிச்சைபாக்க[மு]

பதினைந்தாம் ஏடு பின் பக்கம்

327. டையான் அரங்கன் பனிச்சையும் வரிப்பொத்தகம் அண்டை யூர் உடையான் தருக்கன் காரியும் முகவெட்டி [க்ஷத்ரிய]¹
328. சிகாமணி வளநாட்டு பணையூர் நாட்டு கொற்றமங்கல முடையான் [கோன்] ஆதித்தனும்¹ ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டுராஜே
329. ந்த்ர சோழ வளநாட்டு மிழலைக் கூற்றத்துக் கீழ் கூற்று எம்பலுடையான் பட்டாலகன் சேந்தனும் வரிப் பொத்தக க
330. ணக்கு பெரும்பேடு கிழான் குன்றன் வேளானும் வரியிலிடு பாணையூர் கிழவன் கதவன் மருதனும் பட்டோலை மா
331. ட்டுருடையானும் வல்லங்கிழான் சாத்தன் சிற்றேரியும் அறவோலை வரியிலிடுவித்த புரவுவரிதிணைக்களம் ஜயங் கொண்ட

332. சோழமண்டலத்துத் திருமுறைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டு கணிச்சை பாக்க முடையான் அரங்கன் பனிச்சையும் வாசித்த வ[ரி]
333. ப்பொத்தக நாயகம் அண்டையுருடையான் தருக்கன் காரியும் வரியிலிட்ட சோழமண்டலத்து புரவு
334. வரி திணைக்களத்து வரியிலிடுகிர மங்கலமுடையான் மு[த]ரன் சங்கெருமானும்¹ பட்டோலை எழுதி² [ஜ]
335. யங்கொண்ட சோழமண்டலத்து புரவு வரி திணைக்களத்துக் கீழ் முகவெட்டி அருமொழி பிராந்தகனு
336. ம் இருந்து யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது நான்¹ முண்ணூற் றெழுபத்தைஞ்சினால் வரியிலிட்டுக்குடுத்து ப[ர]
337. தெத்தி செந்றது இவை உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு திரைமூர் நாட்டு திரைமூர் நாட்டு ... டார்கிழான் அரையன் ராஜ ராஜநா
339. ந¹ மதுராந்தக இளங்கோ வேளான்¹ எழுத்து உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தக ச
340. ருப்பேதி மங்கலத்து நாரக்கன் மாராயன் அருமொழியான உத்தம சோழ பிரஹ்மமாராயனுக்கு ஒக்கும் க்ஷத்திரிய
341. சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டு ஆடிப் புலியூர் ருடையான்¹ கோவனாச்சனான கங்கை கொண்ட சோழ
342. [அணி]மூரி நாடாழ்வானுக்கு ஒக்கும் கங்கை கொண்ட சோழ புரத்து ராஜ² விச்சாதரப் பெருந்தெருவில் சோனகன் ச[ர]
343. [ஆர்]பரஞ்சோதி ஆன ராஜேந்திர சோழக்கந் திருவப்பேர யனுக்கும் ஒக்கும் உய்யக்கொ
344. [ண்ட]ார் வளநாட்டு திருவழுந்தூர் நாட்டுத் துளாருடையான் நாராயணன் எடுத்தபா
345. [தம]ான உத்தமசோழச் சோழகோனுக்கும் ஒக்கும் ஸ்வஸ்தீரீ

1. சிறு மாற்றம் காணப்படுகிறது.

2. செப்பேட்டில் காணப்பெறவில்லை.

பெரிய பட்டினம்

புலவர். செ. இராக

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

பிறநாடுகளில் தமிழகத் தொடர்பு

தமிழகம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே கடல் வழியாக வெளிநாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது என்பது சங்க இலக்கியங்களாலும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்களாலும், அரிக்கமேடு முதல் கொடுமணல் ஈறாகப் பல்வேறு இடங்களில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வுகளாலும் தெளிவாக்கப்படுகிறது.

சீனம், கிழக்காசிய நாடுகள், இலங்கை, யவனம் முதலிய நாடுகளுடன் சங்ககாலத் தொடர்பினைக் காட்டும் தடயங்கள் தமிழகத்தில் பல இடங்களில் கிடைத்தாலும், வெளிநாடுகளில் பிற்காலத் தொடர்புச் சின்னங்கள் கிடைத்தனவே அன்றி முற்காலச் சின்னங்கள் இது வரை கிடைக்கப் பெறாமலிருந்தது.

அந்நிலை இன்று ஓரளவு மாறித் தமிழகப் பண்டைச் சின்னங்களும் அங்கு கண்டறியப்பட்டுள்ளன. எனிப்து நாட்டு நைல் நதிக்கரையில் 'கணன்', 'சாதன்' எனத் தமிழி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பாளை ஓடுகளை அமெரிக்கத் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளதைத் தமிழக அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

அண்மையில் ஐப்பான் நாட்டுத் தென்கிழக்கு ஆசிய ஆய்வு நிறுவன ஆதரவில் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மலேசியக் கடாவிலும், தாய்லாந்திலும் கள ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தாய்லாந்தில் சங்ககாலச் சோழரின் சதுரப் புலிக் காசினையும், 'பெரும்பதன் கல்' என்று தமிழி எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட சிறு கல்லையும் கண்டறிந்து வந்துள்ளனர். இது தமிழகத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் செய்தியாகும்.

துறைமுகங்கள்

பல்லவர் கால முதலே தமிழகக் கிழக்குக் கடற்கரைத் துறைமுகங்கள் செயல்படத் தொடங்கின. சோழர்கள் காலத்தில்

அலைகடல் நடுவுள் பலகலம் செலுத்திய அத்துறைமுகங்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கின. பிற்காலத்திலும் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கடல்வாணிகம் நடைபெற்றமைக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.

துறைமுகங்கள் 'கரைதுறை' எனவும், துறைமுக ஊர்கள் பட்டிக ளெனவும் அவை நாகப்பட்டினம், ஜயங்கொண்ட சோழ பட்டினம், வீரசோழன் பட்டினம், அதிவீரராமன் பட்டினம், சாளுவநாயக்கன் பட்டினம், பாசிப்பட்டினம், சுந்தரபாண்டியன் பட்டினம், கண்கொள்ளான் பட்டினம், தொண்டிப்பட்டினம், உலகமாதேவிப் பட்டினம், முடிவீரன் பட்டினம், மரைக்காயர் பட்டினம், இராமேசுவரப்பட்டினம், பெரியபட்டினம், சீவல்லப்பப்பட்டினம், காயற்பட்டினம், சோணாடுகொண்டான்பட்டினம், குலசேகரப் பட்டினம் என்பவைகளாகும். அரிக்கமேட்டிலும் அழகன்குளத்திலும் ரோமானியத் தொடர்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. புகார், கொற்கை, அழகன்குளம், அரிக்கமேடு வசவசமுத்திரம், மாமல்லை ஆகியவை கீழ்க்கடல் பகுதியில் உள்ள முக்கிய நகரங்களாகும். இத்துறைமுகங்களில் 'ஏறுவன இறங்குவன' என்றும் 'ஏறுசாத்து இறங்குசாத்து' என்றும் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்கள் குறிக்கப்பட்டன. அப்பொருட்களை ஒரு கல்வெட்டு எடுப்பன, நிறுப்பன, விரிப்பன, பிடிப்பன, அளப்பன, முகப்பன, அழகற் சரக்கு எனவும் அழைக்கிறது.

பேட்டை, சந்தை முதலிய வாணிகத் தலங்கள் பெருகின. பேட்டைகள் பொது வணிக இடமாக இருந்தவை ஆட்டுப் பேட்டை, நெல்லுப்பேட்டை எனத்தனிப் பொருட்களை வணிக இடங்களாகவும் மாறின. தொழில்கூடங்கள் 'பட்டை' என்று அழைக்கப்பட்டன. பதினெட்டுப் பட்டை என்பது வழக்கு. கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்ட இத்தொழிற்கூடங்கள் (factory) 'பெத்திரி வீடு' எனப்பட்டது.

பொருள் சேமிப்பிடங்கள் கட்டங்கி, கிடங்கு, கொட்டியம் என அழைக்கப்பட்டன. தானியங்கள் பொறி, சுமை, கண்டி, கரிசு, மூட்டை, பாக்கம் என்ற அளவுகளில் குறிக்கப்பட்டன. திறக்கப்பட்ட பொருள்கள் குலை, கட்டி, பாரம், எனவும் எண்ணெய் முதலிய திரவப் பொருட்கள் ஆடம், காணம் எனவும், துணிகள், கட்டு, சிற்பம் என்ற அளவுகளிலும் குறிக்கப்பட்டன.

துறைமுகங்களில் போக்குவரத்துக்குக் கப்பல், பாது, படகு, தோணி, சுரிப்பு ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன.

பெரியபட்டினம்

கிழக்குக் கடற்கரைத் துறைமுகங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இராமநாதபுரம் வட்டம் பெரியபட்டினம் மிக முக்கியமான துறைமுகம் ஆகும். மார்க்கோபோலோ, இபின்பதூதா போன்றவர்கள் ஃபத்தன் அல்லது பக்தன் எனக் குறிப்பிட்டது இவ்வூரையேயாகும். பாண்டிய மன்னர்கள் பெயரால் 10-ஆம் நூற்றாண்டில் பராக்கிரம பட்டினம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூர் பவித்திர மாணிக்கப்பட்டினம் எனச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ளது. 14-ஆம் நூற்றாண்டு சீன நூல் ஒன்றில் 'தா பத்தன்' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தா என்றால் பெரிய என்று பொருள். தாபத்தன்-பெரியபட்டினம் ஆகும். அமிர்குஸ்ரு, பரிஷ்கா போன்ற ஆசிரியர்களும் பெரிய பட்டினத்தைப் பத்தன், பதனி என அழைத்தனர்.

பாண்டியர் உரிமைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட இலங்கைப் படைத்தலைவன் ஜகத்விஜயதண்டநாயகன் 1170-இல் தமிழ் நாட்டின் மீது படை கொண்டு வந்தான். குலசேகர பாண்டியனுக்கு ஆதரவாக இராமேசுவரம் தீவைக் கைப்பற்றி எதிர்க்கரையில் இறங்கிய போது கண்ட பெரியப்பட்டின நகர வருணனை இலங்கை மகாவம்சத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பராக்கிரம பட்டினம் மூன்று சுற்றுக் கோட்டை மதில்களையும், பன்னிரண்டு வாயில்களையும் உடையது என்று கூறப்படுகிறது பெருநகரான அப்பட்டினத்தைக் கைப்பற்றிப் பலப்படுத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தப் பகுதியில் இலங்காமணி, ஈழக்காடு, ஈழம்படல், இலங்கையர்மேடு, ஈழவனூர், ஈழவன்கோட்டை என்ற பெயர்களில் இன்றும் ஊர்கள் இருப்பது இலங்கைத் தொடர்பை நினைவூட்டுகிறது.

1293-இல் சீனத்திலிருந்து இலங்கை வழியாகத் தமிழகம் வந்த உலகப் பயணி மார்க்கோபோலோவும், இபின்பதூதாவும் பெரிய பட்டினக்கரையில்தான் தரையிறங்கினர்.

அரேபிய சுல்தான் ஆட்சி

கி.பி. 1188-இல் மதினத்திலிருந்து காயல்பட்டினத்திற்குச் சமயப் பணிக்காக வந்த சுல்தான் சையது இபுறாகீம் பவித்திர மாணிக்கப்பட்டினத்தில் ஆட்சிபுரிந்த விக்கிரம பாண்டியனை வென்று பாண்டியன் குலசேகரனுடன் நட்புரிமை பாராட்டி 1199 வரை இங்கு ஆட்சி புரிந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது.

சுல்தான் சையது இபுறாகீம் வாழ்க்கையைத் தமிழ்க் காப்பிய மாகச் செய்த வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் பவித்திர மாணிக்க பட்டினத்தை மதுரை மூதூரையும் விஞ்சிய வளமுடையதாகக் குறிக்கிறார்.

திருப்புல்லாணிக் கல்வெட்டில்

இராமநாதபுரத்திற்கு அண்மையில் உள்ள திருப்புல்லாணிக் கல்வெட்டு ஒன்று பவித்திரமாணிக்கப்பட்டினம் எங்குள்ளது என்பதை விளக்குகிறது. 1251 முதல் 1271 வரை மதுரையை ஆட்சி புரிந்த சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பவித்திர மாணிக்கப் பட்டினத்தில் உள்ள சோனகச் சாமந்தப்பள்ளிக்கு இறையிலியாக மருதூர், ஆம்புத்தூர் ஆகிய ஊர்களை வழங்கினான். 'கீழ்ச் செம்பிநாட்டு பவித்திர மாணிக்கப்பட்டினக் கீழ்ப்பால்' இப்பள்ளி இருந்ததாகக் குறிக்கப்படுகிறது திருப்புல்லாணி கீழ்ச்செம்பி நாட்டில் உள்ளது. பெரியபட்டினம் திருப்புல்லாணிக் கோயிலிலிருந்து நான்கு மைல் தோலைவில் கிழக்கே அமைந்திருப்பதால் இன்றைய பெரிய பட்டினமும், பவித்திரமாணிக்கப் பட்டினமும் ஒன்றே என்பது உறுதிப்படுகிறது.

வெளிநாட்டார் குறிப்புகளில்

மன்னார் வளைகுடாவில் பெரியபட்டினம் பகுதியில் முத்துக் குளிப்பதைப்பற்றி மார்க்கோபோலோ விரிவாக எழுதியுள்ளார். முத்துக்குளிக்கச் செல்லும் படகுகள் 'பத்தலாறு' என்ற இடத்தில் ஒன்று கூடுகின்றன. அந்தப் பத்தலாற்றைப் பெரியபட்டினம் அருகே உள்ள 'கப்பலாறு' என்று ஆய்வாளர் எஸ். எம். கமாஸ் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

இராமேசுவரம், திருப்புல்லாணி போன்று பெரிய பட்டினம் அருகேயுள்ள கோயில்கட்கும் முத்துக்குளித்தலில் ஒரு பங்கு கொடையாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று செப்பேடுகள் கூறுகின்றன.

உள்ளிக்கோட்டையில் ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களில் இராமேசுவரம் பகுதி நன்முத்துக்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. பெரியபட்டினத்தின் ஒரு பகுதிக்கு முத்துப்பேட்டை என்றே பெயர்.

பெரிய பட்டினத்தில் அரேபியக் குதிரைகள் வந்து இறங்கியுள்ளன. அவைகளைக் கண்காணிக்கக் குழு ஒன்றும் இயங்கியது. இபின் பதூதா 1344ஆம் ஆண்டு பத்தனில் மதுரை சுல்தானின் விருந்தாளியாக மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்தார். பெரியபட்டினத்தை அழகிய பெரிய நகரம் என்றும், சிறந்த துறைமுகம் என்றும், மரத்தால் செய்யப்பட்ட அரங்கமும் மூடுவழியும் இருந்ததென்றும், போர் வீரர்கள் காத்திருந்தனர் என்றும், எமன் நாட்டுக்குச் செல்ல எட்டுக் கப்பல்கள் நின்றன என்றும் இபின் பதூதா கூறியுள்ளார்.

இங்கிருந்த கல்லால் கட்டப்பட்ட தொழுகைப்பள்ளியைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகிறார். அத்தொழுகைப்பள்ளி இன்றும் உள்ளது.

அகழாய்வு

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, உலகப் பயணிகள் உயர்வாகக் குறித்த பெரிய பட்டினத்தில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டியல் துறையினர் அகழாய்வு நடத்தினர். அங்கு நத்தமேடு, களிமண்குண்டு ஆகிய மேட்டுப்பகுதிகள் கண்டறியப்பட்டன. அவை முறையே 25, 40 ஏக்கர் பரப்புள்ளவை. இவ்விரு பகுதிகளும் பெரிய பட்டினத்திற்கு மேல் எல்லையில் உள்ளன.

இங்கு நடத்தப்பட்ட அகழாய்வினில் சீனநாட்டு உயர்தரப் பீங்கான் துண்டுகள் (Celadon Ware) மிக அதிகமாகக் கிடைத்தன. மதுரைப் பாண்டியர், சுல்தான், சோழர் காசுகளுடன் சீனக் காசும் கிடைத்துள்ளது. வட்டக்காசு நடுவே சதுரமான துளை உள்ள காசாகும் இது. சீனப் பொருட்கள் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டவை.

உறை கிணறுகள் சில கண்டறியப்பட்டன. இங்குள்ள மூன்று தூண்களைக் கோட்டை வாசல் என அழைக்கின்றனர். இங்கு கிடைத்த சீனப் பீங்கான்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும், இலங்கையிலும், கிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் கரைப் பகுதிகளிலும் கிடைத்துள்ளன.

சோழர்கட்கும் சீன நாட்டுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்துள்ளன. சீனாவில் தமிழ்க் கல்வெட்டுக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. பாண்டியர் சார்பில் தூதுவர்கள் சீனம் சென்றுள்ளனர். கிழக்கு-மேற்கு நாடுகளின் கடல்வழிப் பயணத்தில் பெரியபட்டினம் மிகவும் முக்கியமான நகராக விளங்கியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஜப்பான் பேராசிரியர் நோபுரு கராஷிமா அவர்கள் 1987-ஆம் ஆண்டு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெரியபட்டினம் அகழாய்வு குறித்துச் சிறப்புரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டியல் துறை பெரியபட்டினத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்டபோது நோபுரு கராஷிமா, யோஜி ஓயாகி, ஈஜி நிட்டா போன்ற ஜப்பான் நாட்டுப் பேராசிரியர்களும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் கே. வி. இராமன் அவர்களும் வருகை புரிந்து ஆலோசனை வழங்கினர். டாக்டர். எ. சுப்பராயலு, டாக்டர். கே. ராஜன் ஆகியோர் நாகப்பட்டினம் வரை கிழக்குக் கடற்கரையில் பல பகுதிகளில் கள ஆய்வை மேற் கொண்டனர்.

பயன்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள்

- 1 S. Krishnasamy Ayyangar, 'South India and Her Muhamadian Invaders'
- 2 Bie, 'Travels of Marco Polo', Madras Journal of Literature and Science.
- 3 K. A. N. Sastri 'Foreign Notices of South India'
- 4 Dr. K. Rajan, 'Port of Periapattinam' First Indian Conferences on Marine Archaeology of Indian Ocean countries (1987) at Jamnager.
- 5 டாக்டர் எஸ். எம். கமால், பெரியபட்டினம் தமிழ்நாடு வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு (பக். 300-315) (டாக்டர் கமால் அவர்கள் 'பெரியபட்டினம்' பற்றித் தனி நூல் ஒன்று எழுதி வருகிறார்).

- 6 Pulavar S. Raju, 'Trade and Commerce in the Thanjavur Delta as gleaned from Copper-plate, inscriptions of the 16th-18th centuries: Tamil Civilization, Vol. 3 No. 4 - 14, 15-2-1993 அன்று நாகை காயிதேமில்லத் மாவட்டம், பூம்புகார் கலைக்கல்லூரியில் தமிழக அரசுத் தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை சார்பில் நடைபெற்ற தமிழகத் துறைமுகங்களும் வெளிநாட்டுத் தொடர்பும் பற்றிய கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை.

சோழமாதேவி திருக்கைலாயமுடையார் கோயில் அமைப்புமுறை

ஸ்தபதி. வே. இராமன், டி எஸ் ஏ.

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

திருச்சிராப்பள்ளி

சிற்பக் கலைக்கும், கட்டடக் கலைக்கும் சிறப்பு சேர்த்த அரசர்கள் பலர். பல்லவர்களில் இராசசிம்மனும், சேரர்களில் செங்குட்டுவனும், பாண்டியர்களில் பராந்தக நெடுஞ்சடையனும் போற்றிப் புகழத் தக்கவர்கள். அவ்வரிசையில் சோழ அரசர்களில் பெரும்புகழ் கொண்டவன் இராசராசசோழன் ஆவான். தஞ்சை மாநகரில் வானளாவிய கலைக்கோயிலை எழுப்பி தமிழ்க் கலைகளை வளர்த்த மாமன்னன். இம்மன்னன் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் பல திருக்கோயில்களை எழுப்பித் தமிழகத்தைக் கலைக்கூடமாக தெய்வீக மணம் பரப்பும் திருநாடாக மாற்றிய பேரரசன். இப்பேரரசனுக்குப் பல தேவியர்கள் உண்டு. அவர்களுள் சோழ மாதேவி என்ற தேவி தஞ்சை கோயிலுக்குப் பல செப்புத் திருமேனிகளையும், அவற்றிற்குண்டான எல்லாவித அணிகலன்களையும் செய்தளித்துப் பெருந்தொண்டு செய்துள்ளார். தெய்வப் பற்றுமிக்க இத்தேவியின் பெயரால் ஊர் ஒன்றை அமைத்து, அவ்வூரில் கோயில் ஒன்றினைக் கட்டுவித்து தம் கலையுணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளான் இப்பேரரசன். இக்கலைக் கோயிலை அண்மையில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினர் கண்டுபிடித்து வரலாற்றுச் செய்திகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர். இவ்வரலாற்றுக்கோயிலின் கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலையினை மரபுவழிப்படி மாமன்னன் இராசராசன் எவ்வாறு வடிவமைத்துள்ளான் என்பதனை விரித்துக் கூறுகின்றது இக்கட்டுரை.

அமைவிடம்

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருவெறும்பூரிலிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. தூரத்தில் சோழமாதேவி என்னும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த சிற்றூரில் இயற்கையான சூழலில் அமைந்துள்ளது இக்கோயில்.

ஊரும் பேரும்

காவிரியின் தென்கரையிலும், உய்யக்கொண்டான் வாய்க் காலுக்கு வடகரையிலும் அமைந்துள்ளது இவ்வூர். சோழமாதேவி எனச்சுருக்கித் தற்சமயம் அழைக்கப்பட்டாலும் முற்காலத்தே “தென்கரை பிரம்மதேயம் ஸ்ரீ சோழமாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்” என்றும், “தென்கரை பாண்டி குலாசனி வளநாட்டு பிரம்மதேயம் ஸ்ரீ சோழமகாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம்” என்றும் அழைக்கப் பட்டதை இக்கோயில் கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. எனவே இவ்வூர் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் தொடர்ந்து தம் பழம்பெயரை இழந்து விடாமல் ‘சோழமாதேவி’ என்றே வழங்கப்படுவது பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும்.

ஸ்ரீ பரமேசுவரர்

இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை “ஸ்ரீ கைலாயமுடையார்” என்றும், “ஸ்ரீ கைலாசத்து பரமேசுவரர்” என்றும் கல்வெட்டுகள் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுகின்றன.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

இக்கோயிலில் மொத்தம் 16 கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவை முதலாம் இராசராசசோழன், முதலாம் இராசேந்திரசோழன் அவனுடைய மைந்தன் வீரராசேந்திர சோழன் ஆகியோரது காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இக்கல்வெட்டுச் செய்திகளிலிருந்து அறியப்படும் செய்திகள் யாவும் சுவையானதும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தவைகளுமாகும். இவ்வூரில் “வீரசோழ விண்ணகர் பெருமாள் கோயில்” ஒன்று இருந்ததாகக் கல்வெட்டுச் செய்தியினின்றும் அறியமுடிகின்றது. இக்கோயில் தற்சமயம் இல்லாவிட்டாலும் ஊரின் நடுவில் ‘திருமால்’ சிற்பம் ஒன்றும் ‘தேவி’யின் சிற்பம் ஒன்றும் புதையுண்டு காணப்படுவதிலிருந்து அக்காலத்தில் பெருமாள் கோயிலும் சிறப்பாக வழிபாட்டில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை உறுதி செய்யமுடிகின்றது.

கோயில் அமைப்பு

ஊரின் வடகிழக்கு மூலையில் கிழக்கு நோக்கியதாய் அமைந்துள்ள இக்கோயில் கருவறை, முகமண்டபம், மகாமண்டபம் என்ற அங்கங்களோடு நந்திமண்டபம், மற்றும் பலிபீடத்தையும் கொண்

டமைந்துள்ளது. ஆலய அமைப்பில் பரிவார ஆலயமோ, இராச கோபுரமோ, திருமதிலோ எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் இக்கோயில் அதிட்டானம் (பீடம்), சுவர் (கால்), பிரஸ்தரம் (கூரை), கிரீவம் (கழுத்து), சிகரம் (தலை), ஸ்தூபி (குடம்) என்ற பெரும் பகுதிகளைச் சிற்ப நூல் மரபுப்படி கொண்டமைந்துள்ளது. அமைப்பில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு சிற்றங்கங்களும் முறையான அளவினைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அடிப்பகுதி முதல் கூரைப்பகுதிவரை கருங்கற்கள் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டு, கூரைப்பகுதிக்கு மேலுள்ள விமான அமைப்பு செங்கல் மற்றும் சுதையினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. விமானப்பகுதி இருநிலைகளையுடைய அமைப்பிலும், சிகரப்பகுதி வேசரப்பாணி வடிவிலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கருவறை

சதுர அமைப்புடைய கருவறையின் கால்புறவாய் நீளம் 5.48மீ ஆகும். கருவறையானது கர்ணகூடு, அகாரை, முகபத்ரம், அகாரை, கர்ணகூடு என்ற ஐந்துபத்தி அமைப்புமுறையினைக் கொண்டது. தேவகோட்டம் முகபத்ர அமைப்போடு அமைந்துள்ளது. முகபத்ர பத்தியின் நீளம் 1.92மீ. கீழ்ப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள அதிட்டானமானது ஜகதி, முப்பட்டைக் குமுதம், கண்டம், பட்டிகை என்ற அங்கங்களைப் பெற்றுள்ளது. கண்டப் பகுதிக்குக் கீழும், மேலும், பட்டிகைக்கு மேலும் சம்பு எனப்படும் சிற்றுறுப்பு இடம் பெற்று அணிசெய்கின்றது. இவ்வகை அதிட்டான அமைப்பை கோயில்தேவராயன்பேட்டை, திருவெறும்பூர், கோபுரப்பட்டி, பனங்குடி, பெருங்குடி மற்றும் திருமங்கலம் ஆகிய ஊர்களில் அமைந்துள்ள கோயில்களின் கட்டமைப்பில் காணமுடிகின்றது. இவ்வூர்களில் அமைந்துள்ள இவ்வகை அதிட்டானத்தில் குமுதம் முப்பட்டை வடிவில் இடம்பெற்றிருப்பதும், பட்டிகை இடம் பெற்றிருப்பதும் நோக்கத் தக்கதாகும். சோழர்கால கோயில்களுக்கே யுரிய கலைமுறையாக இதனைக் கருதமுடிகின்றது. இவ்வதிட்டான உறுப்புக்கள் யாவும் எளிமையான முறையில் அமைந்து வனப்பூட்டுகின்றன. இக்கோயிலில் இடம்பெற்றுள்ள அதிட்டானம் பாதபந்த வகையைச் சார்ந்ததாகும். அதிட்டான உயரம் 101.5 செ. மீ. ஆகும்.

புடைப்புச் சிற்பங்கள்

அதிட்டானப்பகுதியில் இடம் பெறும் கண்டபகுதியில் சிறுசிறு புடைப்புச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வகைப் புடைப்புச் சிற்பங்களைச் 'சித்ரார்த்தம்' எனச் சிற்பநூல் கூறும். இச்சிற்பங்கள் யாவும் கலையழகு மிளிர் அமைந்திருக்கும் பாங்கு கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கின்றன. அதிட்டான அமைப்பில் புடைப்புச் சிற்பங்கள் இடம்பெறச் செய்வது முற்காலச் சோழர் கலை முறையாகும். புள்ளமங்கை, துடையூர், கோபுரப்பட்டி, திருநாகேசுவரம், திருமங்கலம் மற்றும் திருவெறும்பூர் போன்றவிடங்களில் அமைந்துள்ள கோயில்களில் இத்தகைய சிற்பத் தொகுதிகளைக் காணமுடிகின்றது.

பாதச் சுவர்

அதிட்டானத்திற்கு மேல் இடம்பெறும் அங்கத்தைப் பாதச் சுவர் என்றும், கருவறை புறச்சுவர் என்றும் கூறுவர். இச்சுவற்றில் அமையும் காலின் உயரம் 2.03 மீ. ஆகும். இவ்வுயரம் அதிட்டான உயரத்தைப் போல் இருமடங்கினைக் கொண்டதாகும். பாதவுயரத்தில் 10-இல் 1 பாகம் பாத அகலமாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. காற்பகுதியானது கால், தாமம், இடைக்கட்டு, கலசம், குடம், பலகை, போதிகை என்ற உறுப்புக்களைக் கொண்டமைந்து எண்பட்டை வடிவினதாய் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வங்க அமைப்பில் இடம் பெறும் அலங்காரச் சிற்பநுப்புக்கள் யாவும் சோழர்கால கலைமுறையை வெளிப்படுத்துகின்றன, வேதிகையில் இடம்பெறும் பத்மமும், பலகையில் இடம்பெறும் பத்மமும் விரிந்த தாமரையின் இதழ்களைப் போன்று அமைக்கப்பட்டு வளப்பூட்டுவனவாகத் திகழ்கின்றன. வேதிகையின் கண்டப் பகுதியிலும் (களபாதம்) புடைப்புச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தேவகோட்டத்தில் இடம்பெறும் கோட்டம் சட்டத்தலையுடன் கூடியதாயும் கால்கள் விருத்தவடிவமாயும் அமையப்பெற்று மேற்பகுதியில் மகரதோரணத்தைச் சிற்பக்கலை நுணுக்கத்தோடு சித்தரித்துள்ளனர். மேற்புறத் தேவகோட்டத்தில் இடம்பெறும் மகரதோரணத்தின் மையப் பகுதியில் வெண்ணெய் திருடும் கிருட்டிணனது கலையுருவம் அக்கால கலைத்திறனைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. கருவறையின் புறச்சுவர் பக்கத்திற்கு நான்கு முழுக்கால்களையும், இரு அரைத்தூண்களையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

தேவகோட்டச் சிற்பங்கள்

கருவறையின் தேவகோட்டத்தில் தெற்கே தட்சிணாமூர்த்தியும் மேற்கே விஷ்ணுவும், வடக்கே பிரம்மனும் காணப்படுகின்றனர். பாதம் முதல் சிரசுவரை சோழர்கால அணிகலன்களைப்பெற்றும் பெருமிதமான முகப்பொலிவுடனும், கம்பீரமான நிலையிலும் உள்ள இச்சிற்பங்கள் யாவும் சோழர்காலச் சிற்பியின் கலைத்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளன எனலாம்.

முகமண்டபம்

4.11 மீ நீளமுடைய முகமண்டபமானது கருவறைச் சுவரினின்றும் சற்று உள்ளடங்கி மூன்று பத்தியமைப்பு முறையில் முகபத்ரம் ஏதுமில்லாமல் நீண்டு செல்கிறது. கருவறையின் நீள அளவில் முக்கால்பங்கு நீள அளவைக் கொண்டதாகும். இம்மண்டபத்தின் உட்பகுதியில் வட்ட வடிவிலான அழகான நான்கு தூண்கள் விதானத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இம்மண்டபத்தின் நுழைவு வாயிலின் இருபுறங்களையும் இரு வனப்புமிக்க துவாரபாலர் சிற்பங்கள் அழகு செய்கின்றன. முகமண்டபத்தின் புறச்சுவரில் இடம் பெற்றுள்ள கால்கள் கருவறையில் இடம் பெற்றுள்ள கால்களைப் போன்று அங்கங்களையும், அணிகளையும் பெற்றிருந்த போதிலும் கால்கள் சதுரவடிவினதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்டக் கால்களும் சட்டத்தலையுடன் கூடியதாய் சதுரவடிவினதாக மாற்றம் பெற்றுள்ளன. கால்பகுதியில் இடம்பெறும் பத்மபலகை என்னும் பகுதி, கருவறைச் சுவர்களில் இடம்பெற்றுள்ள பத்மம் பலகை போன்றில்லாமல் விரிந்த தாமரையின் இதழ்கள் கவிழ்ந்து உள்நோக்கி சுருண்டதாய் மாற்றி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சம காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட கருவறையும், முகமண்டபமும், முகபத்ர அமைப்பில் மாற்றம்; சுவர்கால் அமைப்பிலும், உறுப்பிலும் மாற்றம்; கோட்டக்கால் அமைப்பில் மாற்றம் என ஒன்றுக்கொன்று கலையமைப்பில் மாற்றத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டடக் கலையுணர்ச்சியை, கலை நுணுக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கமே இதன் அடிப்படை ஆகும்.

முகமண்டபத்தின் தென்புறக் கோட்டத்தில் பிட்சாடனரின் திருக்கோலமும், இக்கோட்டத்திற்கு இடப்பக்கம் ரிஷிபத்தினியின் உருவமும், வலப்பக்கம் விநாயகரின் திருவுருவமும், வடபுற கோட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள எழில்மிக்க துர்க்கையின் உருவமும் கலைச்சிறப்புடைய சிற்பங்களேயாம்.

பிரஸ்தரம்

கூரை எனப்படும் பிரஸ்தரப் பகுதியானது உத்தரம் வரி, பூதவரி, கபோதகவரி, யாளிவரி என்ற அங்கங்களைப் பெற்றமைந்துள்ளது. பூதவரியில் பூதகணங்கள் பல்வேறு இசைக்கருவிகளை வாசிக்கும் நிலையிலும் இசைக்கேற்ப நடனமாடும் நிலையிலும் வரிசையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள அமைப்பு சோழர்களின் சிற்பக்கலை நுணுக்கத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக அமையப்பெற்றுள்ளது. கபோதகமானது கூடுகளும், கருக்கணிகளும், நுனிப்பகுதியில் வட்டங்களும் அமைந்து திகழ்கின்றது. இவ்வரிக்கு மேல் கோடியில் மகரத்தலையும் யாளி வரிசையும் காணப்படுகின்றன.

விமான அமைப்பு

இருநிலைகளையுடைய விமானத்தின் வெளிப்பகுதி சிதைந்துள்ளது. ஆனால் உட்புறத்தின் அமைப்பு நம்மை வியக்கச் செய்கின்றது. கருவறைச் சுவரின் மீது அமையும் செங்கற்கட்டு அமைப்பு, சுண்ணாம்புக் கலவை சேர்க்காமல் கட்டமைக்கப்பட்டு அடிப்பகுதி விரிவடைந்து அதன்மேல் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு அடுக்கும் படிப்படியாக அடக்கம்பெற்று சிகரத்தின் இறுதிப்பாகத் தோடு இணையும்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வமைப்பு தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் கட்டட உள் அமைப்பிற்கு இணையாக அமைந்துள்ளது எனலாம். “கதளிகா கரணம்” என இவ்வமைப்பைக் கூறுவது சிறப்பவழக்காகும்.

ஆவுடையார்

உண்ணாழியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரரின் ஆவுடையார் சதுரவடிவினதாகும். ஜகதி, குமுதம், கண்டம், பட்டிகை, கிருதவாரி என்ற அங்கங்களைப் பெற்று அழகுற அமைந்துள்ளது. இதனைப் ‘பத்ரபீடம்’ என்பர். இப்பத்ரபீடத்தின் நீளம் 0.76 செ.மீ. ஆகும்.

மகாமண்டபம்

முகமண்டபத்திற்கு முன் அமையும் இம்மண்டபம், முகமண்டபத்தைக் காட்டிலும் அளவில் பெரியதாய் அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபத்தில் தெற்கு நோக்கியதாய் ‘அம்மன் சன்னதி’ அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இம்மகாமண்டபம் காலத்தால் பிந்தியதென கட்டட அமைப்பால் அறிய முடிகிறது.

இக்கோயிலில் சிறப்பான வழிபாடு நடைபெற்றதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் 'திருப்பூப்பலகை' இம்மண்டபத்தில் காணப்படுகின்றது.

நந்தி மண்டபம்

இக்கோயிலுக்கு எதிரே நந்திமண்டபமும், பலிபீடமும் இவற்றிற்கு வடபுறத்தே ஊருணியும் அமைந்துள்ளன.

முடிவு

இராசராசன் தம் தேவியின் மேல் கொண்ட அன்பு மற்றும் மதிப்பின் காரணமாகவே (தம் தேவியின் பெயரால்) ஊரும், கோயிலும் எழுப்பியுள்ளான் என அறியமுடிகின்றது.

கையாண்ட அளவு முறைகளை ஆய்வுமிடத்து சிற்ப நூல் துணைக்கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை அறிய முடிகின்றது. முற்காலச் சோழர் கலை முறையை பின்பற்றி வேதின கண்டம், அதிட்டானக் கண்டப் பகுதிகளில் புடைப்பு சிற்பங்கள் இடம் பெறுவது தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

பாதச் சுவரில் இடம் பெறும் பாதமானது அமைப்பிலும் அலங்கார அணிகளின் அமைப்பிலும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட தாய் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கால சிற்பியர்களின் கலைத் திறமையை வெளிப்படுத்துவதாய் இது அமைந்துள்ளது எனலாம்.

தளிஞ்சி - கள ஆய்வு

வெ. வேதாசலம்

காப்பாட்சியர், மதுரை

உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்தில் அடர்ந்த காட்டுப்பகுதியில் உள்ளது தளிஞ்சி என்ற புலையர்கள் வாழும் ஊர். புறத்துறையின் பெயர்களில் ஒன்றே 'தளிஞ்சி' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சங்க காலத்திலிருந்து அண்மைக்காலம் வரையிலான, தொடர்ந்த வரலாற்றுத் தடையங்களைக் கொண்ட ஊராக இது விளங்குகின்றது.

பெருங்கற் சின்னங்கள்

இவ்வூரின் வடபகுதியில் உள்ள சிறுகுன்றுகளின் மீதும் மலையடிவாரங்களிலுள்ள பாறையின் மீதும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பெருங்கற் சின்னங்கள் உள்ளன. நாற்புறமும் பட்டையான பலகைக் கற்களையும், மேலே மூடியாக ஒரு பலகைக் கல்லும் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற கல்வீடுகள் (Dolman) அமைப்பிலான இவற்றோடு, ஊரையொட்டிய பகுதிகளில், முதுமக்கள் தாழிகள் புதைக்கப்பட்ட ஈமக்காடும், பழங்கால மண்மேடும் உள்ளன.

உரல்

ஊருக்குச் சற்று வடக்கே தேனாற்றங்கரையிலுள்ள பாறையில் நெல்குற்றும் உரலொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வயல்கள் சூழ்ந்த இப்பகுதியில் இதனை உருவாக்கியவன் நாவ்விசன் என்பான். கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த எழுத்துகளில் அமைந்த கல்வெட்டு இவ்வரலைக் கல்குழி என்று குறிப்பிடுகிறது.

கல்வெட்டு:

1. நாவ்விசன்
2. அடியாத்தில்
3. அடிப்பித்த
4. கல்குழி

நடுகல்

கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னே இப்பகுதியில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த தொப்பைய நாயக்கர் என்பார் இறந்தபோது இவர் நினைவாக நடப்பட்ட கல்லொன்றும் இங்குள்ளது.

தொப்பைய நாயக்கர் மகளிர் புடைகுழ பல்லக்கில் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வது போன்ற சிற்பம் அக்கல்லில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனருகிலேயே மேலும் மூன்று தனிக்கற்களில் பெண்கள் சூழ்ந்து நிற்பது போன்றும் சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அவருடன் உயிர் துறந்த அவரது மனைவியர் நினைவாக எடுக்கப்பட்டவையாகலாம். தொப்பைய நாயக்கர் சிற்பம் காணப்படும் கல்லில் அவரது பெயர் தமிழில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில்கள்

இவ்வூரில் கொண்டம்பர் என்றழைக்கப்படும் கம்பளத்து நாயக்கர்களின் பெண்தெய்வக் கோயிலொன்றும் கிருஷ்ணன், பிடாரி, செல்லாண்டியம்மன் கோயில்களும் உள்ளன.

கோட்டை

நாசவன் கோட்டை என்ற பெயரில் மிகவும் அழிந்த நிலையில் கோட்டை யொன்றும் இவ்வூரில் உள்ளது. இப்பெயர் கல்லூரல் செய்வித்த 'நாவ்விசன்' பெயரை நினைவூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
இத்துறை இயக்குநருக்காகத் டாக்டர். நா. மார்க்கியகாந்தி
கல்வெட்டியல் உதவிக்கண்காணிப்பாளரால் வெளியிடப் பெற்றது.